

LA ESCENA CATALANA

BARCELONA 15 DECEMBRE 1912

Any VII Núm. 323

15 cèntims

AVELÍ ARTÍS Autor de «LA SAGRADA FAMILIA»

(Fotog. Audouard)

Primer folletí de la farsa en dos actes de A. Muntanyola **La victoria dels cent déu**
Quart folletí del drama de Colomer y Fors **La Creu**

THE JOURNAL OF THE

AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY
CHICAGO, ILL., U.S.A.

Printed for the Association at the Chicago Press, Chicago, Ill.
Copyright, 1914, by American Medical Association

LA ESCENA CATALANA

REVISTA TEATRAL

SURT ELS DISSABTES

INFORMACIO—LITERATURA—NOVES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PI, 5 — BARCELONA

El teatre en les societats obreres

MOLTES son a Catalunya les entitats obreres que sostenen un teatre per esbarjo dels socis y llurs famílies, y es molt meritori y digne d'incondicional lloansa el treball dels que organisen en ells espectacles setmanals, robantse a si mateixos moltes hores de descans y donant proba d'un entusiasme que sovint anyorem en actors professionals. Y es per dos conceptes meritoria la tasca dels bons aficionats a representar: pel bé que fan als que'ls rodegen; oferintelshi un treball personal, y pel bé que es fan a si mateixos, no sols en el sentit d'afinar la propia sensibilitat, sinó en el d'apartarse de certs llocs que, mostrantse com a centre de diversió, no serveixen més que per minar y corrompre'l cos y l'ànima del que hi concorre y s'hi familiarisa.

Causas relacionades ab la meua professió, m'han portat a conèixer bon nombre d'obres aficionats a representar, y no sé si he tingut millor sort que altres, però si afirmo que cap dels comedians d'afició ab que he topat en mon camí, ha estat un home dolent ni tan sols antipàtic. Y encara crec que l'entusiasme y la fè que necessiten els que son favorescuts per l'afició a que dedica l'actor aficionat tot son descans, exclueix forsosament maldat y antipatia y porta en si llevat d'amor al pròxim y un esperit de sacrifici personal a favor de l'esbarjo col·lectiu, qualitats abdues que en certa ocasió fora convenient veure completades ab el judici d'una bona direcció en escullir les obres que solen representar. Perque molt sovint, en certs teatres d'aficionats, se presencia el triomf de les més baixes abgeccions literaries y filosòfiques. Y aleshores, lo

que fou creat a fi de bé, entra al servei del mal, sense que, en la majoria d'ocasions, ne hi hagi la més petita intenció per part de ningú.

An aquest inconvenient del teatre d'aficionats—y al dir aficionats ja's sobreentén sa condició d'obers, perque altres no'n conec que no la portin aparellada—s'hi afegei el del prejudici de fer representacions en dates fixes, encara que deguin ferse els ensaigs sense ordre ni concert y a tota presa. D'això'n resulta que, arribat el dia de la festa, lo que deíva ser diversió honesta se torna tortura pels actors, condemnats a ser motiu d'escarni y mofa per part de les persones que, en altre cas, haurien degut agrailshi, sense cap mena de duple, el bon intent y el treball de realisar-lo.

Crec, doncs, que les companyies d'aficionats realisen, dintre les societats obreres, un bé inapreciable, però aquest fora major, si, en lloc d'imposarse obligacions que no poden soportar, se sometessin, per lo que toca a elecció d'obres, a persones de reconeguda autoritat literaria y moral, y per lo que's refereix a la preparació de cada espectacle, a una obligació de no trèurel a llum sense que cada actor per si mateix y tots en general, estessin posseïts dels respectius papers y de la comedia.

Si aquestes dugues coses arriuessin a conseguirse, aleshores fora molt gran el bé que podria esperarse de les companyies d'aficionats! Y ho fora, no sols per ells, que guanyarien en augment de bon gust y un major respecte per part dels seus consocis, sinó per tots, per ses famílies, y sobre tot per l'art, que ara no sempre surt guanyanthi massa.

J. MORATÓ

Curiositats y anècdotes

UNA ANÈCDDOTA DE SARAH BERNHARDT

De com els grans artistes arriben a subjugar al auditori, n'és bella mostra lo que succeí a la eminent actriu francesa en una de ses excursions per Anglaterra.

Aquella nit omplí el teatre un públic desitjós d'aplaudir-la en la seva creació de *La dama de les camelies*. La representació seguia el seu curs normal, esmaltada per les ovacions que'l treball marvellós de la tràgica francesa despertava

fins entre'ls més flemàtics fills de la terra de les boires.

Arribà el quart acte y l'atmòsfera era caldejada per l'entusiasme de la multitud que en els intermedis fingia l'enorme murmuri d'un inmens rusc ab la remor de les converses y exclamacions laudatòries.

Mes quan més concentrada era l'atenció de tothom en la escena tan coneguda entre «Armand» y «Margarita», esclafí en el públic una rialla colossal [de la que Sarah Bernhardt s'en degué sentir tota meravella da. Mes poc havia de durar en perplexitat, car sentí com dos brassos forsuts la protegien y vegé com un desconegut que havia penetrat en escena, imprecava, plorant desconsoladament, al pobre «Armand», l'actor Albert Darmond que, esmaperdut, no sabia com explicar-se aquella estranya intromissió.

—No, no l'hi feu mal qu'és una bona noia!—cridava el nou personatge—no ho feu de cap manera!

Y girant-se vers l'artista, que ja s'havia fet càrrec de lo qu'esdevenia:

—Vinal Vinal filla, afegí.

Aquest personatge que Dumas no havia remotament somniat pera que col·laborés en la seva obra, era un pintor escocès tant enternit per la magistral interpretació de l'actriu que no poguent mirar indiferent els gelos de «Duval» y les llàgrimes de «Marguerita» s'havia voluntariament llensat a escena pera veure de cercar adob a aquella violenta escena passional.

LA PUERIL VANITAT DE UN GRAN HOME

Era una terra del nord hont la neu queia abundosa y hi sojornava mesos y mesos; era una terra que's

gloriava de haver infantat un dels més grans dramaturcs dels nostres temps; era una terra que no volent guardar la seva admiració pera quan el gran home deixés d'existir decidí erigirli una estatua.

Y prompte, en un dels parcs públics de la capital, fou col·locat un bust del eminent escriptor, y grans y xics pogueren admirar en ses hores d'esplai el rostre sever y de gran austeritat de son fill predilecte emergint de les verdors suaus del jardí sota el cel y besat pel sol somort de aquelles latituds.

Però vingueren els jorns grisos y en que un mantell de neu cobreix carrers y plasses, vies y jardins; y més de quatre cops en tals dies diu que's vegé un home que, recatant-se de mirades importunes, desafiant la inclemència del temps, sota la seguida pluja de borralles, s'encaminava al jardí, s'apropava al bust blanc del bes de la neu y mirant fixament al entorn pera assegurar-se de no ser observat, treia'l mocador de sa butxaca y dolsament, ab gran cura y delicadesa, anava treient la que cobria el rostre de la efígie que, si hagués sigut dat compararlo ab el del desconegut, s'hi hauria trobat una maravellosa semblansa.

Si alguna volta, volgut llegidor, l'etzar de la vida et porta a Cristiania, no deixis de saludar l'estatua que l'amor d'un poble aixecà a Ibsen en l'amable solietat d'un jardí public y si recordes lo que t'he contat clou indulgent els ulls y mou el cap en bondadosa disculpa, y vulgues pensar sols en aquelles maravelles que's diuen *Casa de nines*, *Peer Gynt*, *Espectres*...

JOSEP M.ª BALLESTER.

CATALA

Dietari de la setmana:

Divendres, dia 5: *L'home de palla*, *Epitalami* y *La victoria dels cent déu*.

Dissabte, dia 7: funció en honor de Albert Llanas; reproducció de la comedia en tres actes *Don Gonzal o l'orgull del gec* y la pessa del propi autor *Perdiu per garsa*.

Diumenge, dia 8, tarde: *La Dida y Flors y violes*. — Nit: *Mossen Fanol*, *Epitalami* y *Perdiu per garsa*.

Dilluns, dia 9: *Senyora avia vol marit* y *Perdiu per garsa*.

Dimars, dia 10: *Don Gonzal*, *Epitalami* y *Perdiu per garsa*.

Dimecres, dia 11: *Perdiu per garsa* y *Senyora avia vol marit*.

La funció d'homenatge a l'Albert Llanas, el popular humorista, fou una festa simpàtica que presencià un públic devot y omplí d'emoció al vell comediògraf. *Don Gonzal o l'orgull del gec*, dirigit y interpretat per en Piera, reverdí els llorers de l'estrena memorable. Fortes ovacions premiren el treball dels comedians y la tasca—encara avui en peu, ben ferma,—de l'homenatjat. El qual, acabada l'obra, avensantse al públic, trobà paraules d'enginy y agraiment per coronar la festa. —«El meu mal no vol soroll»—va dir referintse als aplaudiments. Mes prou que's veia la complascència d'escolltarlos y el desitg de perpetuarlos, enllà del temps, com es noble ambició de tot artista!

Així ha estat cada cop que *Don Gonzal* ha figurat en els cartells. En Llanas ha tingut l'alegría, doncs, de comprovar que els materials de la seva obra eren ben sòlids y que els anys, en lloc de corromprels, els comuniquen un deliciós regust de ranci.

També *Perdiu per garsa* sigué molt celebrada. Es, en resolució, perdiu fresca y saborosa y lo de l'aucell amarc serveix tant sols per l'argument. Se tracta de una comedieta culta y enginyosa y la interpretació que hi donaren els comedians del Sindicat fou de debó escaienta.

—A *La Sagrada familia*, comedia de l'Avelí Artís que degué estrenarse dijous, seguirà *La casa de tothom*, producció en tres actes den Josep Morató, de la qual ja han comensat els ensaigs.

—S'activen els preparatius per la vetllada humorística de ignoscents. Sabem, fins ara, que hi hà tres obres en estudi. *Justicia*, farsa aristofanesca de l'Apeles Mesres. *Max King*, den Josep Burgas. Y un quadro de costums gitanes, l'autor del qual es una incògnita. Aquest programa—que pot sofrir alguna variació y que, sens dupte, serà ampliat encara,—ofereix totes les garanties de constituir un èxit de rialles, sens perjudici del bon gust. Es lo que cal en semblants festes.

ROMEA

Altra vegada les obres de lladres y *serenos*—com diu un amic nostre—tornen a bellugar la cua. Fa poc temps *Gimmy Samson* a Novetats Actualment *La aguja hueca* a Romea.

Tenim doncs, congregat, el mateix públic ignoscent, desitjós de que l'enganyin, afanyós de deixar-se enganyar, mentre li fassin passar una estona de complicació y intriga.

Alli portes secretes, paranys, trampes y escotillons a l'ordre del dia. Allí gent disressada que només deixant-se la barba ja confón y despista al contrincant. Y uns *amorcillos* sentimentals per torna, destinats a redimir el protagonista, per facinerós que sia y endurit de cor que'l suposem...

Val a dir que en Gimenez dirigeix y interpreta aquestes obres de manera acabada.

N'encarna'ls protagonistes de mà mestre y posa les escenes ab vida y moviment inusitats. Sab, en els antecedents, atreure l'atenció de l'espectador fent escoltar els personatges com si's tractes de una gran cosa. Y en els punts culminants, precedintlos de *pausa*, de fosc misteriós y grinyolaments subterranis, consegeix la quietut y espectació que'ls son indispensables. Així quan l'acció marxa y les figures giren vertiginosament, en Gimenez se mou y multiplica qn'es un gust. No hi ha detall que obliidi, situació que no completi ni efectisme deixat sense relleu. Y cada personatge, mercès al director, ocupa el lloc que li pertoca, caracteritzat com cal y ben posseït, com convenia, de la importància—absoluta o relativa,—del paper.

Doncs malgrat tanta trassa y cura tal, aquest cop els lladres y *serenos* de *La aguja hueca* no han convenut al respectable. Alló es un laberinte, cavallers; y el primer que's confón y atorrolla es el mateix autor de la comedia. Antecedents complicats y sempre històries de trascantó, sense que mai les coses més interessants passin als ulls del públic. Y encara, lo poc que veiem, tant ignoscent, tant lluny de tota mena d'ombres de realitat, que'ns fa l'efecte de un somni incoherent hont els personatges fossin de cartró y els llocs en que's mouen més enllà dels núvols. Una de les primeres deduccions de Sberloch Holmes, va fer riure de gust. Y més tart, veientlo prè, casi trobarem merescut el càstic.

El *sereno* y el lladre, ni en prosperitat ni en decadència, ens interessaven gens. Y els *amorcillos* redemptors, a més de cursis, ens semblaren desencaixats y inoportuns.

Bona execució. En Guitart, aguantantse ferm en son desairat personatge. Bé, igualment, tots els altres. Y el decorat y presentació, també dignes d'elogi.

Lo que trontolla y cau es la comedia. Llàstima de bona voluntat de tots plegats, esmersada en una producció tant inconsistent y freda.

ELDORADO

Bernardo del Carpio, drama en tres actes d'Ambrós Carrión.

Enamorat en Carrión de la llegendaria figura del héroe y valent capità espanyol que en el sigle nové, segons conten les cròniques dels historiadors y les fantàsies dels poetes, va brillar com una de les primeres figures de la Monarquia Cristiana; enamorat en Carrión, dèiem, de Bernart de Carpi, l'ha portat a la escena teixint un drama heròic, a la castellana, ab els

incidents propis y relacionats ab la vida dels personatges d'aquell temps. El dramaturg, al costat del vencedor de Carlemany a Roncesvalls, pinta en el seu drama les figures principals d'Alfons II el Cast Rei de Lleó y de Na Ximena. Ab gran empena poètica l'autor ha teixit la obra, però aquesta mateixa empena que es com torrent desbocat, la perjudica. Perquè es innegable que en el transcurs dels quatre actes els personatges diuen versos hermosíssims, però el relleu de cada figura queda bon xic esblaimat. Y es per manca de clars y obscurs: tot en l'obra son punts brillants. El poeta ha triomfat per damunt de l'autor dramàtic; en aquest concepte, no obstant, en Carrión ha posat en la obra que'ns ocupa algunes escenes maravellosament arrodonides; no pot negarse; però la gran intensitat de les mateixes, succeintse acceleradament, arriba a desconcertar al espectador. Aquest defecte, com hem dit abans, es causat per la mateixa bona empena de gran poeta que porta en Carrión. Els tres personatges principals de l'obra, qu'hem nomenat, enclouen ja en son sí tres drames y ademès la princesa y el Comte de Saldanya, promesa y pare respectivament de Bernart del Carpi, son també dues figures essencials y importants en la trama, les quals com les altres, no queden prou ben dibuixades perquè l'autor les coloca també en el terreny de la seva inspiració poètica massa intensa. Això fa que en tota l'obra hi juguin molts personatges però hi manquin caràcters.

Aquest judici nostre, essencialment sever, no ha de privarnos de dir y repetir que *Bernardo del Carpio* es un bon drama, malgrat tots els defectes apuntats, y que com a tal va acullir-lo el nombrós auditori que's congregà en el Teatre Eldorado el día de la estrena, que va tributar una forta ovació al final de cada acte al autor de l'obra.

La presentació general de la mateixa va cuidar-se bé, però la execució va resultar bastant fluixa per part de tots els actors. Pot ferse un xic d'esment en contra d'aquestes darreres paraules, a la senyora Sala encarregada del paper de Na Ximena que digué alguns parlaments ab emoció, encarnant ab justesa el personatge en els seus distints aspectes de mare de Bernart del Carpi, d'Abadesa y de germana del Rei Alfons II. El senyor Villagomez, actor de grans condicions pera la comedia, està mancat de les que's necessiten pera representar dramas caballerescs y pera dir versos tal com dehuen dirse.

CIRCOL DE SANS

Diumenge passat tingué lloc la primera representació de la companyia del Sindicat d'Autors dramàtics Catalans, ab la qual s'inicià una bella campanya teatral que no duptem en judicar profitosa per aquest favoregut colisseu.

L'obra escullida fou la tan celebrada d'en Pous y Pagès *Senyora avia vol marit*, posada ab verdader interès y gran cura artística, per quant foren unànims els elogis dels imparcials ponderant la rica presentació, els variats detalls qu'en conjunt eren mostres de gran valor escènic y, sobre tot, l'execució brillant, acabada y perfecte. Per què citar noms? Ab dir que tots els artistes —els mateixos que l'estrenaren— varen rivalisar interpretant ab maestria y bon gust llurs personatges, complim nostra tasca.

L'obra agrada moltíssim, fou forsa aplaudida y l'au-

tor cridat a les taules diferents vegades, qui va com-
parèixer a saludar agrait.

Per final *El carro del vi*, qu'el públic va aplaudir de
valent, celebrant les cançons del *carro* que'l componien
l'Aymerich, en Galceràn, en Sirvent y en Bardem.

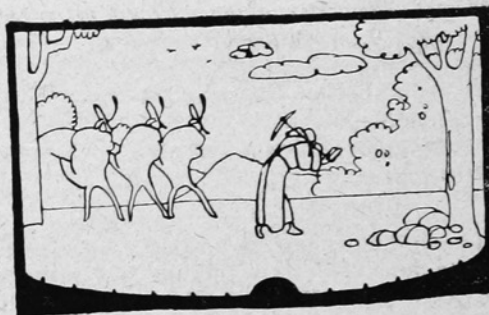

CARICATURES

DE LA FARSA EN DOS ACTES

LA VICTORIA DELS CENT DÈU

(TEXT Y NINOTS D'ANTONI MUNTAÑOLA)

QUADRO PRIMER

(Sorpresa en tots; la campana se va acostant; tots tres reculen
cap al fons de la escena.)

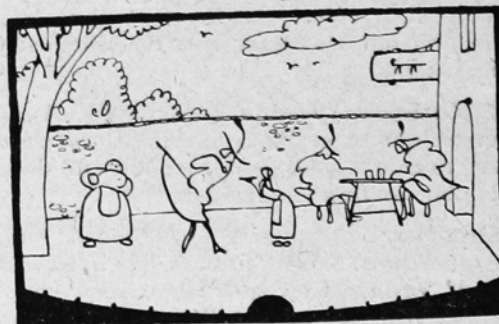
ERMITA.

(Psalmejant.)

Misericordia! Senyor, misericordia!
La senyora dels regnes plora viuda;
d'entre tots sos amants, ni un l'aconsola;
cauen totes ses portes fetes runes.
Els camins de Sió la tristó endola.

(Cop de campana; l'Ermita entra ab un càbac al coll y tras-
passa la escena.)

Los prínceps son tornats un munt d'ovelles
y es l'etzar el pastor que se'ls emporta;
la senyora dels regnes plora viuda.
La gran Jerusalem. Quina vergonyal
(Se pert el toc de la campana.)

QUADRO SEGON

AGNETA.

Aquesta perdiu, porta aromes de ginebrons y
romanins.

VALERI.

Mes... com el romaní posarse gosa
al costat de la rosal

Compendre no ha sabut
que el mon veuria
que dú tota la flaira enmatllevada
de la rosa que porta en companyia?
Ahl deixèumel per mi aquest miserable,
jo venjaré ab les dents sa gosadial

(Una llarga mirada d'amor. Maria fa una ganyota gelosa.
Valeri molt tendre y enamorat.)

Sou... un grapat d'argent.
Gemada clavellina.
Daurada papellona.
Mirada esmeragdina
que l'ànima acarona.
Sou... tot un cel brillant.
La lluna estuminada.
La flama tremolosa
qu'encén ab sa mirada
la vida concirosa.
Sou... de l'Omnipotent,
joguina preferida;
en vos teniu, deesa,
de tot el mon junyida
la màgica bellesa.
Sou... com el mar gegant,
en una nit serena;
sento sota el cel blau
la veu de la sirena
que vers el fons m'atrau.

QUADRO TERCER

CAPITA. Pas a la gent del rei. (De dret a Valeri.)
Vos sou?... Tal volta.

VALERI. (Fent reverencia.)
Soc en Valeri,
pobre, vianant, poeta y poca solta.
(Estupefacció en tots. Remors a fora.)

CAPITA. Me cal saber de quina companyia sou capità.
Se us acusa d'usar contra llei l'ensenyà que
porteu sobre'l pit. (Per la banda.)

VALERI. Amatent servidor de vostra senyoria
ja no fora,
si tot seguit de cor, no us responia.
Tots som aquí presents y som cent deu.
Per si també us calgués el recomptarlos,
rendint honor a vostra gerarquia,
un per un vaig depressa a presentarlos.

CAPITA. No us entec.

VALERI. Per obrir pas camina en devantera
la mà dreta qu'es forta y obra dret;
enjogassada sempre, la mà esquerra
per servei de l'audacia ve després.
Caminadors y ben cobrats de terra
quatre fan ab les mans els meus dos peus;
un front de cara al cel de l'esperansa,

LA ESCENA CATALANA

un pit ben ample a tota lluita overt
pel cor que hi bat de dintre ab alegria;
ab tots els que sudit compto y fan set.

(Signant a Comf.)

Amor d'un vell que fa reviure sempre,
y dugues mans de músic van després,
A retaguarda, paternal y recte,
per la nostra defensa sempre atent,
amorós, delicat, dols y verídic,
concell d'un home hò que val per cent.
recomptils si ara vol vostra excelencia,
y si no m'erro en trobarà cent deu.

(Pausa.)

Aquesta es, mi senyor, ma companyia,
poc cara de mantindre, com veieu,
car fa molts anys que volta en peu de guerra
sense cap més soldada que'l pa sec,
mes sempre ab tant dalit y agosarada
que res a sa embestida es resisteix.
D'ella em feu capità, un jorn de batalla,
d'un hèroe mort l'espasa y el barret:
ells han vensut en mi per aquell noble
que'ls hi dona, del cel, virtut y dret;
ells han vensut per mi servint al poble
per llei del poble o trepitjant la llei. (Pausa.)
Temiu si ara voleu la meua espasa
Y caigui la justícia sobre meu.

PETONS Y LLÀGRIMES

Els petons incandescents
he sentit moltes vegades,
abusarme a doll a doll
boca y front, cabells y galtes.

De les llàgrimes bullents
també he sentit les cremades,
quan escapantse dels ulls
han rodolat per ma cara.

Petons y llàgrimes son
espurnes del foc de l'ànima,
no deixen marca en la pell,
mes, calcinen les entranyes.

Oh! la pau del esperit
bé es prou trista y prou amargal
De la vida en el trahut
la lluita es indispensable.

Veniu, veniu sensacions
de la joventut sapada;
els petons incandescents
tornin la sang a inflamar-me.

Torneu llàgrimes de foc
y brolleu a torrentades;
y ma existencia escoleu
a l'hora, petons y llàgrimes.

M. MARINEL-LO.

□ □ □

• SOCIETATS RECREATIVES •

Niu Guerrer

Per malaltia del senyor Figuerola, s'encarregà de la direcció de l'obra *Verdaler pare y fill*, el jove senyor Rovira, (A. J.) ajudantlo les celebrades actrius senyoreta Panadés y senyora Guerra y els senyors Ventura, Blanc y Farrés. Per fi de festa s'hi representà *Dissabte de Glòria*, que obtingué una execució correcte lluintshi, entre varis, el jove senyor Gimeno.

Agraim l'atenció dels senyors de la Junta per l'atenció que tingueren ab nostre estimat revister.

La Primavera

Per el dia 22 a la nit estan anunciades les obres *Flors y violes* y *La Morta* abdues del senyor Crehuet.

No dubtem que la sala estarà plena de gom a gom. En parlarem, a son degut temps.

Casino Republicà (Barceloneta)

Baix la direcció del senyor Vicens s'hi representà *La Resclosa* d'Iglesias.

De l'execució direm que'l conjunt fou forsa acceptable, sobressortint a més del esmentat director, el discret aficionat senyor Cabanes.

La comedia den Giol *La santa*, també meresqué una fidel interpretació agraçant l'obra al nombrós public que sorti satisfet de la festa.

Agrupacio Obrera (Clot)

La companyia que dirigeixen els senyors Garcia y Bellafont, ab el concurs de les senyores Cervera, Fernandez y Rodriguez, posaren en escena, el dissabte passat, un drama castellà que sortí forsa bé y per fi de festa la comedia *El Marit de la difunta*, que sorti ajustada per part de les senyores Cervera y Fernandez.

Molt bé el senyor Cullerell en el «don Jaume». Els senyors Bellafont, Saperas y Pujol, arrodonint dignament el conjunt.

Centre Aragonès

Dissabte passat un grup d'aficionats varen donar una funció de beneficencia, representant les obres *Magda* traducció catalana y *Les Olives*, den Pau Parellada.

En la traducció den J. M. Jordà, van distingirse, fentho bé en sos papers, les senyoretas Riera y Escriu les quals foren secundades per les senyores Navarro y Dñarés y els senyors Usall, Fonolleda, Dalmau, Masó, Pascual y Sabadell.

Ateneu obrer del districte II

En la vetlla del diumenge passat van representarse les obres *El guarda agulles* que fou molt ben presentada; *La Vaga*,

fentne una veritable creació la senyoreta Durán en el difícil paper de «Berta» y *L'Ave Maria* que com l'anterior conmoqué extraordinariament el selecte públic que assiduament assisteix a les vetlles de l'Ateneu.

Finalisà la festa ab *El triomf de la carn*; se distingiren els senyors Boquet, Fàbregas, Simón, Gost, Daví y Font.

Natura

A benefici dels aficionats senyors Romeu y Domenech, el dia 30 del passat va posarse en escena el drama de Rusiñol *L'hereu Escampa*.

L'execució, bona. La direcció, a càrrec del senyor Parbellini, ben acceptable.

S'estrenà una obreta en un acte, titu-

lada *Consell de casada*, que feu riure. Son autor senyor Garriga, fou ovacionat.

Ateneu R. R. del districte V

Sebes al cap, *El pronunciament* y *Cura de moro*, foren les pessas posades en escena el dia 30 del passat, les quals obtingueren una acceptable interpretació.

S'hi lluhiren la senyoreta Plaza y els senyors Pardo, Fages, etc.

Centre R. Radical del districte III

En la funció benèfica celebrada darrement, se representaren les obres *El testament del oncle*, *Un sogre de Darnocles* y *Sortint d'un ball de màscares*, (monòlec, recitat pel senyor Fiestas).

El públic, va restar content.

DE NOSTRES CORRESPONSALS

Mataró.—«Foment de la Sardana.»

En aquesta Associació se va celebrar diumenge dia 8, a la nit, la segona de les vetllades familiars posant en acció tres obres del poeta y president de la mateixa, Félix Ribas, nomenades *El Poeta y la Poeta*, *La Sardana* y *No val a badar*, quina interpretació sigué molt ben despenyada per distingits joves aficionats y també algunes simpàtiques senyoretas aficionades de la casa, el treball dels quals surtí molt bé; per lo tant foren aplaudits.

Lleida.—«La Paloma.»—El diumenge passat els aficionats d'aquesta casa donaren, com de costum alternant ab sarsueles castellanes, dues representacions de l'adaptació *El ninot de molles*.

«Joventut Catòlica.»—El quadro artístic que dirigeix en Seraff Gonzalez, representa al mateix dia el sainet *A ca'l jutje* y la sarsuela *Setge jutjes*. En aquesta última s'hi distingí molt la senyoreta Luca en son paper de «Pauleta», per sa bona voluntat, però li mancava afinació.

«Lliga Catòlica.»—El drama en dos actes *Bromes tristes*, obtingué una interpretació bastant ajustada per lo que foren aplaudits tots sos executants.

Vic.—«Catalunya Vella.»—Dissapte passat la companyia Tubau-Marcet va

posar en escena la comedia *L'endemà de bodes*. Fou ben interpretada per tots els que hi prengueren part.

«Joventut Catòlica.»—El drama de Pitarra, *Els Segadors* (sense dama) fou la obra posada en escena el diumenge passat. La interpretació fou excelent, sobressortint els senyors Casanovas, Riera y Trescasas.

Diumenge passat morí, víctima d'una llarga y penosa malaltia, el distingit aficionat d'aquella ciutat en Joseph Dordal.

En Dordal s'havia guanyat de temps, el títol d'exelent actor còmic; si no que ho diguen els molts aplausos, qu'havia conquistat en les societats vigatanes «Joventut Catòlica» «Catalunya Vella» y «Joventut Antoniana» ahont ell havia actuat.

CONCURS TEATRAL

SINDICAT D'AUTORS DRAMÀTICS CATALANS

LLISTA DE LES OBRES REBUDES

Orgull, *comedia dramàtica*, 1 acte.
 Les víctimes del joc, *drama*, 1 acte.
 L'Apostata, *drama*, 4 actes.
 La monja folla, *pessa dramàtica*, 1 acte.
 L'Anell de la mort, *tragedia*, 3 actes.
 Ditxosos diners, *comedia*, 1 acte.
 El casament de Rosalia, *comedia dramàtica*, 3 actes.
 La Nineta del meu cor, *novela teatral*, 4 actes.
 Egoisme vensut, *drama*, 1 acte.
 La nissaga dels Rouredas, *drama*, 3 actes.
 Astarbé, *tragedia*, 3 actes.
 El madrigal, *comedia*, 1 acte.
 L'hostal de les roses, *drama*, 1 acte.
 Roses y espines, *comedia dramàtica*, 1 acte.
 Aigua avall, *quadret*, 1 acte.
 La jardinereta, *folia amorosa*, 1 acte.
 Un bon partit, *comedia*, 2 actes.
 Nostre pa de cada dia, *drama*, 1 acte.
 Les malifetes de una vaca, *comedia*, 2 actes.
 Septembrades, *drama*, 3 actes.
 Terres verges, *drama*, 3 actes.
 Per ser mare, *drama*, 3 actes.
 Follies humanes, *drama*, 4 actes.
 Lo pop, *drama*, 4 actes.
 Fita d'amors, *drama*, 1 acte.
 La taronja, *drama*, 3 actes.
 Lluita eterna, *drama*, 3 actes.
 Trista festa, *drama*, 2 actes.
 Bogeria, *drama*, 1 acte.
 Buscant promès, *comedia*, 1 acte.
 Desenganys, *quadro dramàtic*.
 Pastorel·la.
 El Vianant misteriós, *comedia*, 1 acte.
 Lluita y triomf del esperit, *drama*, 2 actes y 1 epílec.
 El taller de cal sastre, 1 acte.
 Un cassino, 3 actes.
 Del natural, *humorada*, 1 acte.
 Terra endins, *drama*, 1 acte.
 L'última prova, *drama*, 3 actes.
 Els joves dependents, *comedia*, 2 actes.
 Adeu a la vida, *drama*, 1 acte.
 La Rosa d'or, *poema tragi-heròic-líric*, 1 prólec, 4 actes.
 y aplec final.
 La Redimida, *drama*, 1 acte.
 Llevor nova, *drama*, 3 actes.
 No té nom, *drama*, 1 acte.
 Feble, *drama*, 3 actes.
 Amor Fatal, *drama*, 3 actes.
 Pobra padrina, *comedia dramàtica*, 1 acte.
 La segona de Nadal, 1 acte.
 Quan dos se volen, *pas de comedia*, 1 acte.
 Mareselva, *rondalla fantàstica*, 3 actes.
 Sers indignes, *drama*, 3 actes.
 Lo gel de la Vida, *drama*, 3 actes.

La primera obra, *esbós de drama*, 3 quadros.
 Cap y cor, *comedia dramàtica*, 3 actes.
 Auba de mort, *drama*, 1 acte.
 Dolors, Dolores y Dolorettes, *comedia*, 2 actes.
 La forsa del geni, *drama*, 5 actes.
 L'Auto de les 2, *farsa*, 2 actes.
 La nit de caramelles, *quadret dramàtic*, 1 acte.
 Flora, *Esquix poètic, còmic, tragi-líric*.
 Nuvols, *drama*, 2 actes.
 Els vensuts, *drama*, 3 actes.
 Les flors marcides, *drama*, 3 actes.
 Amor y Art, *drama*, 3 actes.
 Els viudos, *comedia*, 1 acte.
 Llas que deslliga, *drama*, 3 actes.
 Les guspies de la Vida, *drama*, 1 acte.
 Deslliuransa, *drama*, 2 actes.
 Vidamor, *idili dramàtic*, 3 actes.
 Sanvith y Cia., *comedia*, 1 acte.
 L'arquitecte victoriós, *comedia*, 1 acte.
 La reina bona, *drama*, 3 actes.
 La Filoxera, *drama*, 2 actes.
 Gauda, *drama*, 3 actes.
 Llum morta, *drama*, 2 actes.
 La gran abdicació, *comedia*, 1 acte.
 La Tullida, *drama*, 1 acte.
 El Secretari Particular, *drama*, 4 actes.
 La festa dels cegos, *apunt teatral*, 1 acte.
 Los 3 fills del Rei de Flavia, *Rondalla*.
 El llop del Montseny, *drama*, 2 actes.
 Mans blanques, *impresió escènica*, 1 acte.
 Cleopatra, *tragedia*, 3 epíssodis.
 L'Usurer, *quadret dramàtic*, 1 acte.
 La Revolta, *drama*, 3 actes.
 Sentiments nobles, *obra dramàtica*, 2 parts.
 Honor rural, *drama*, 1 acte.
 El prólec d'una revolta, *drama social*, 1 acte.
 La ruta de la vida, *drama*, 3 actes.
 Lo fill del Marqués, *drama*, 3 actes.
 La Escola del Avenir, *drama*, 4 actes.
 La Pubilla, *comedia*, 2 actes.
 L'agrahit, *drama*, 3 actes.
 La Reina de la Festa, *drama*, 3 actes.
 La tabernera del camí, *drama*, 3 actes y 1 prólec.
 Lluites de la vida, *drama*, 3 actes.
 La filla de l'ànima, *drama*, 3 actes.
 Misteri de Gloria, *comedia*, 1 acte.
 L'Angel, *drama*, 1 acte.
 La fi d'un Marquesat, *tragedia*, 3 actes.
 Folla, *tragedia*, 1 acte.
 El goig dels humils, *drama*, 3 actes.
 L'ensenyansa Moderna, *obra*, 3 actes.
 Trágica, *quadro*, 1 acte.
 De com l'amor pot ferne traidories, *comedia*, 1 acte.
 Guerra Civil, *drama*, 1 acte.
 Mal que no's cura, *drama*, 1 acte.
 Follies de l'Amor, *comedia*, 1 acte.
 La Catedral de Colonia, *drama*, 3 actes y 1 prólec.
 Joventut vol joventut, *comedia*, 4 actes.
 Les aigües d'aquesta font..., *epíssodi*, 2 actes.
 Aliga que aixeca'l vol, *comedia*, 3 actes.
 Vida avall, *drama*, 1 acte.
 Al que no vol caldo..., *jogueta*, 1 acte.
 La Cega, *drama*, 3 actes.
 Bolva de neu, *comedia*, 1 acte.
 Lo cor de l'orfe, *drama*, 3 actes.
 Dolorosa, *drama*, 1 acte.

L'obsessió, *Drama*, 3 actes.
 El sastre xino, *Drama*, 4 actes.
 La pendent, *Drama*, 3 actes.
 Sugestió, *Drama*, 1 acte.
 La Virondó, *Drama*, 3 actes.
 Amargors, *Drama*, 1 acte.
 Reacció Radical, *sainet*, 1 acte.
 Roses de bardisa, *Drama*, 2 actes.
 Devallada, *Drama*, 2 actes.
 Forces vives, *Drama*, 1 acte.
 Tardor en Primavera, *comedia dramàtica*, 3 actes.
 Núvol d'istiu, *comedia*, 1 acte.
 Empenedida, *Drama*, 1 acte.
 Amor, *Drama*, 1 acte.
 Ases de bògit, *comedia*, 2 actes.
 Escenes de la vida, *comedia*, 2 actes.
 Cendres de mort, *visió dramàtica*, 1 acte.
 Consciències, *Drama*, 3 actes.
 Flor de Ciutat, *comedia*, 2 actes.
 L'anima de les coses, *comedia*, 1 acte.
 L'anima del Poble, *Drama*, 3 actes.
 La nit del Dolor, *drama*, 3 actes y 1 epílec.
 Cançons de Primavera, *comedia*, 1 acte.
 Aspectes, *Drama*, 1 acte.
 Rodant per l'abim, *Drama*, 4 actes.
 Trencant la corda, *Drama*, 1 acte.
 La gran abdicació, *comedia*.
 La mort desapiadada, *Esbòs dramàtic*, 1 acte.
 Cara y Creu, *Drama*, 2 actes.
 D'aquella Roma, *Drama*, 1 acte.
 Mal ànima, *Drama*, 1 acte.
 Liris y roses, *comedia*, 3 actes.
 Vida nova, *Drama*, 3 actes.
 La llar agonitzante, *tragedia* 3 actes.
 Cadenes, *Drama* 3 actes.

NOVES Y COMENTARIS

Avui donem el I plec (16 planes) de la deliciosa farsa escènica en dos actes, prosa y vers de l'Antoni Muntanola,

LA VICTORIA DELS CENT DEU

una de les estrenes més celebrades del Sindicat d'Autors Dramàtics, y èxit indiscutible de premsa y públic

El caràcter original d'aquesta producció y les condicions que la fan propícia a una ràpida popularitat, ens animen a esperar que la elecció de *LA VICTORIA DELS CENT DEU* complaurà tant als lectors de la Revista com ens satisfà a nosaltres la fortuna de poderla oferir dintre la Biblioteca LA ESCENA CATALANA.

L'obra den Colomer *LA CREU*, també segueix repartintse en aquest número (IV plec, 16 planes.)

Els que desitjin tenir enquadrnat el drama *El campanar de Palma*, poden efectuar el cambi de folletins,

en nostre administració (Plassa del Pi, 5) mitjantsant l'entrega de 15 cèntims.

Ab iguals condicions se enquadrenen totes les demés obres publicades en nostre biblioteca.

No s'admeten folletins tallats ni bruts ni rebregats.

☉

Estava anunciat per aquest divendres, al gran Teatre del Liceu, un extraordinari festival a benefici de la Associació de la premsa diària, prenenthi part la majoria de companyies teatrals que actuen a Barcelona. Entre elles, la del Sindicat d'Autors degué representarhi la notable tragedia den Carrión *Epitalami*.

Y en Francesc Villagomez, primer actor y director de la companyia de Eldorado, junt ab la Teresa Molgosa, actriu del mateix elenc, anunciaven un delicat homenatge a Maragall, estrenant la traducció catalana que'l mestre feu del diàlec de Goethe *El nou Paustas y la Florista*.

☉

Hem tingut el gust de saludar, ja restablert de la malaltia de que haviem donat compte a nostres lectors, al eminent poeta Apeles Mestres,

A les moltes persones que s'havien interessat per la salud del mestre, donem, alegradorament, la bona nova.

☉

La pròxima estrena de *Romeo y Julieta* sembla absorvir tota l'atenció de la companyia den Calvo que actua a Novetats. Mentres els darrers preparatius tenen lloc en aquest teatre, el repertori conegut figura en els cartells.

Segueix l'espectació per veure l'obra, la manera com la interpretaran en Calvo y la Velazquez y el nou decorat que està pintantse. La traducció castellana de *Romeo y Julieta*, es deguda a l'Ambrosi Carrión.

☉

No arrivem a temps per parlar, ab la atenció y extensió merescudes, de la darrera estrena del Teatre Català: *La sagrada familia*, comedia en tres actes de l'Avell Artís.

L'interès despertat per l'anunci d'aquesta obra, congrega un públic nombrós y selecte, els desitjos y exigencies del qual no's vegeren pas defraudats. L'enginy de l'Artís, encomanantse els seus personatges, ens presenta unes escenes plenes de vida y moviment. Sovint la nota dramàtica, conduida ab trassa y sobrietat, ens impressiona y conmou. Se tracta, doncs, de una comedia culta, matisada, completa, així com l'art teatral modern la demana als seus cultivadors. El repertori català es enriqueix, desde la estrena de *La sagrada familia*, ab una digne pariona de *Mai se farà tart si el cor es jove*. En el número pròxim ja detallarem els comentaris, fent ressaltar les proporcions y transcendencia literaria de l'èxit.

Les dugues decoracions den Rocarol, servint a maravella l'ambient de l'obra. La presentació—mobiliari de la casa. Reig,—esplèndida.

La companyia del Sindicat, que estudià ab afecte la comedia, fentse mereixedora, una vegada més, del bon nom de que disfruta.

La Escena Catalana

Revista Teatral.—Surc cada dissabte

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre. 2 pessetes.—Un any: 7'50 pessetes

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

Pago a la bestreta

Redacció y Administració: Plassa del Pi, 5.—Barcelona

SECCIO D'ANUNCIS

TEATRE PITARRA CATÀLEG

de las obras den Frederich Soler (Pitarra) que's troban de venda en l'Administració de «la Escena Catalana», Plassa del Pi, 5. Imprempta de Salvador Bonavia.

TITOLS	ACTES	PTAS.
--------	-------	-------

GATADAS

La Butifarra de la llibertat.	1	0'50
La Esquella de la Torratxa.	2	0'50
Lo Cantador.	2	0'50
Lo castell dels tres dragons.	2	0'50
Coses del oncle!	1	0'50
Ous del dia.	2	0'50
Las píldoras de Holloway.	1	0'50
Si us plau per forsa.	2	0'50
Un mercat de Calaf.	2	0'50
Un barret de riallas.	1	0'50
La venjansa de la Tana.	1	0'50
La vaquera de la piga rossa.	2	0'50
Las carabassas de Monroig.	2	0'50
En Joan Doneta.	1	0'50
Lo punt de las dónas.	2	0'50
Lo boig de las campanillas.	1	0'50
Los hèroes y las grandesas.	2	0'50

CUADROS DE COSTUMS

Lo pla de la Boqueria o Lo rovell del ou.	2	0'50
La Rambla de las Flors.	1	0'50
Donya Guadalupe.	2	0'50
La festa del barri.	2	0'50
A posta de sol.	2	0'50
La fira de Sant Genís.	2	0'50
Lo moro Benani.	2	0'50
Lo sagristà de Sant Roch.	2	0'50
Els estudiants de Cervera.	2	0'50

COMEDIAS

A la vora del mar.	1	1'00
Lo ret de la Sila.	1	1'00
Cura de moro.	1	1'00
Lo jardí del General.	1	1'00
La vivor del estornell.	1	1'00
La mosca al nas.	1	1'00
Cafè y cofa.	1	1'00
La dòna y la bailarina.	1	1'00
Per carta de més.	1	1'00
La casaca y la casulla.	2	1'50
Lo campaner de Sant Llop.	2	1'50
Lo Teatre per dins.	2	1'50
La bruixa.	4	2'00
Las papellonas.	3	2'00
L'àngel de la guarda.	3	2'00
L'Urbanitat.	3	2'00

Los polítichs de gambeto.	3	2'00
Lo didot.	3	2'00
L'hereuet.	3	2'00
La cua de palla.	3	2'00
Lo primer amor.	3	2'00
L'últim Rey de Magnolia.	3	1'00
Los pescadors de Sant Pol.	2	1'00
L'Hostal de la Farigola.	3	2'00
Lo dir de la gent.	3	2'00
La sabateta al balcó.	2	1'50
La bola de vidre.	3	2'00
Las francesilles.	3	2'00
Or.	3	2'00
L'apotecari d'Olot.	3	2'00

DRAMAS

Lo Compte l'Arnau.	3	2'00
Jesús.	5	4'00
100,000 duros.	3	2'00
Barba Roja.	3	2'00
Judas.	5	2'00
La rondalla del infern.	3	2'00
Lo monjo negre.	3	2'00
Lo llibre de honor.	3	2'00
Lo plor de la madastra.	4	2'00
Lo timbal del Bruch.	4	2'00
Las euras del mas.	4	2'00
Las joyas de la Roser.	3	2'00
O Rey ó rès.	3	2'00
Lo Rector de Vallfogona.	3	2'00
Lo collaret de perlas.	3	2'00
Lo forn del Rey.	3	2'00
La filla del marxant.	3	2'00
La Creu de la Masia.	3	2'00
La pena de mort.	3	2'00
Batalla de Reynas.	3	2'00
Lo lliri d'aygua.	3	2'00
Lo pubill.	3	2'00
Sota terra.	3	2'00
La ratlla dreta.	3	2'00
La banda de Bastardia.	3	2'00
Cercol de foch.	3	2'00
Lo bressol de Jesús.	3	2'00
Lo Contramestre.	3	2'00
Senyora y majora.	3	2'00
Los Segadors.	3	2'00
Lo ferrer de tall.	3	2'00
La dida.	3	2'00
Lo trinch del or.	3	2'00
Lo Campanar de Palma.	3	2'00

El kiosco Franco-Español del Plà de la Boqueria, davant de càn Cuadros,

Desde el dia 15 del corrent se traslada a la Rambla del Centre, davant del carrer de Fernando.

Valdràn, en el nou kiosco, els antics cupons.

SECCIO DE GANGUES

Benefici a nostres abonats

"Lots" de comedies en un acte

A la presentació del present anunci, en nostre Administració
s'entregaran per 2 pessetes

les següents DEU OBRES que constitueixen el primer LOT, que són:

- Felicitat eterna.** Comedia en un acte de Lluís Puiggari.
- Matrimoni felis.** Diàlec còmic, per August Barbosa.
- Massa tart.** Drama en un acte, de Manel Marinell-lo.
- Dorm.** Joguina en un acte, de Narcís Campmany y Pahissa.
- Soltera, Casada y Viuda.** Comedia en un acte, d'E. Lluellas.
- La Marmota.** Sarsuela en un acte, de Conrat Roure.
- La Reina.** Quadro en un acte, de August Barbosa.
- Homes de fira.** Drama en tres quadros de A. B. C.
- Tot bon caballer...** Joguina en un acte, de A. P. Maristany.
- Home casat, burro espatllat.** Extravagancia en un acte, de S. Bonavía

Per 2 pessetes més s'entregará
el segon LOT que són les comedies següents:

- Als peus de vostè.** Comedia en un acte, de M. Palà M.
- La cadenera.** Comedia en un acte, de Josep Ponsa.
- El testament.** Farsa en un acte, de Lluís Puiggari.
- Els entremaliats.** Joguina lírica en un acte, de Figueras y Salvat.
- Carnestoltes.** Diàlec de Josep Asmarats.
- El bon lladre.** Comedia en un acte, de S. Bonavía.
- Jordi Flama.** Quadro infantil en un acte, de Adrià Gual.
- Al peu de la Creu.** Drama en un acte, de Ramón Escaler.
- Entreacte.-El Ram de la Passió.** Monòlegs, de Escaler y Burgas.

La Malura. Drama social en un acte, de Lluís Viola.

Pera la presentació d'aquest anunci, no cal tallar el cupó; n'hi ha prou mostrant el present número, el qual sagellarem y tornarem al interesat.

Si's vol adquirir alguna d'aquestes obres per separat, costen 50 cènt. exemp.

Les demandes de fora deuen venir acompanyades de son import y a més 35 cèntims pel franqueig certificat.

Se recomana la adquisició de les següents obres:

Poesies humoristiques—Colecció de composicions pera recitar-se en vetllades literaries, reunions particulars, etc.—
Preu: Una pesseta.

Les cent millors poesies de la llengua catalana.—Preu. Una pesseta.

Coses del avi—Poesies jocoses de l'Avi Riera.—Preu: 50 cèntims:

Gra y palla—Poesies festives de Serafi Pitarra.—Preu: 50 cèntims:

La salsa del amor—Colecció de composicions humoristiques, de C. Gumà —
Preu: 50 cèntims:

Íntimes—Colecció de poesies, de Emili Giral.—Preu: Una pesseta:

Poesies d'Àngel Guimerà—Preu: 4 ptes:

La imatge de Deu a trossos—Singulars y festives poesies, descrivint El nas, la boca, les mans, les orelles, el ventre, El bigoti, Els ulls, El cap, y la veu, per Josep M. Codolosa. Preu: 50 cts:

Poesies festives y satiriques—del Rector de Vallfogona.—Preu. 2 pessetes:

Poesies de Francesc Mateu. Preu: 50 cts.

Garba literaria—Composicions en vers, de J. Durán y Vila.—Preu: 50 cèntims:

De venda en nostra Administració (Plassa del Pi, num. 5.)